

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 65

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 26 ianuarie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII			
1. — Decizie privind convocarea Camerei Deputaților în sesiune ordinară	2	Decizia nr. 1.503 din 15 noiembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 12 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței..... 6–8	
2. — Decizie privind convocarea Senatului în sesiune ordinară	2	Decizia nr. 1.505 din 15 noiembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 227 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	8–9
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.196 din 20 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 127 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	2–3	Decizia nr. 1.506 din 15 noiembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1, art. 8 alin. (3) și (7), art. 11 alin. (1) lit. a) și b) și art. 33 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	10–12
Decizia nr. 1.258 din 27 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287 ¹⁶ alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii	4–5	Decizia nr. 1.507 din 15 noiembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	12–14
Decizia nr. 1.402 din 20 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin. (6), art. 142 alin. (3) și art. 172 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	5–6	Decizia nr. 1.509 din 15 noiembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 și art. 40 alin. (1) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării	14–15

DECIZII

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

DECIZIE
privind convocarea Camerei Deputaților
în sesiune ordinară

În temeiul art. 66 alin. (1) și (3) din Constituția României, republicată,

Articol unic. — Camera Deputaților este convocată în prima sesiune ordinară a anului 2012 în ziua de miercuri, 1 februarie 2012, ora 14,00.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 25 ianuarie 2012.
Nr. 1.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENATUL

DECIZIE
privind convocarea Senatului în sesiune ordinară

În temeiul prevederilor art. 66 alin. (1) și (3) din Constituția României, republicată, și ale art. 80 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Articol unic. — Se convoacă Senatul în prima sesiune ordinară a anului 2012, în ziua de 1 februarie 2012, ora 16,00.

PREȘEDINTELE SENATULUI
VASILE BLAGA

București, 25 ianuarie 2012.
Nr. 2.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.196
din 20 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 127 alin. (1) din Legea nr. 31/1990
privind societățile comerciale

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 127 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ferma Stupini UTB” — S.A. din Brașov în Dosarul nr. 8.972/62/2009 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.886D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 8.972/62/2009, **Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 127 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Ferma Stupini UTB” — S.A. din Brașov într-o cauză având ca obiect o acțiune în anulare a hotărârii adunării generale a acționarilor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate restrâng în mod nejustificat accesul unei societăți la mediul de afaceri și posibilitatea persoanei juridice de a-și realiza scopul economic.

Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ își exprimă opinia în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului a transmis punctul său de vedere cu Adresa nr. 10.864 din 27 octombrie 2010, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 15.475 din 29 octombrie 2010, și apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 127 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, care au următorul conținut: „*Acționarul care, într-o anumită operațiune,*

are, fie personal, fie ca mandatar al unei alte persoane, un interes contrar aceluia al societății, va trebui să se abțină de la deliberările privind acea operațiune.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 — *Egalitatea în drepturi* și art. 45 — *Libertatea economică*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în principiu, acționarii exercită dreptul lor de vot în adunarea generală proporțional cu numărul acțiunilor pe care le posedă. Pentru a-și exercita acest drept, acționarii trebuie să facă dovada calității lor, potrivit dispozițiilor legale. Pentru protejarea voinței sociale (dreptul de vot al acționarului are o funcție socială), Legea nr. 31/1990 instituie anumite restricții în privința exercitării acestui drept. Aceste restricții se referă la votul acționarilor care au calitatea de membri ai consiliului de administrație, directoratului sau consiliului de supraveghere (art. 126 din lege), conflictul de interese dintre acționar și societate (art. 127 din lege) și la cesiunea dreptului de vot (art. 128 din lege).

Astfel, în măsura în care dreptul de vot al acționarului are o funcție socială, interdicția aplicabilă acestuia de a vota în privința unor probleme în care interesul său personal prevalează este nu numai justificată, dar și necesară realizării scopului în care a fost constituită societatea, *affectio societatis*, și anume intenția care îi animă pe asociați să colaboreze la desfășurarea activității comerciale care face obiectul societății, intenție care trebuie să se fundamenteze pe o convergență de interese — obținerea și împărțirea profitului, și pe suportarea tuturor riscurilor pe care le implică activitatea comercială.

În cazul unui conflict de interese între un asociat și societate, asociatul trebuie să se abțină de la deliberarea privind operația în cauză, în caz contrar el răspunzând pentru daunele produse societății, dacă fără votul său nu s-ar fi obținut majoritatea necesară adoptării respectivei hotărâri. Așa fiind, Curtea constată că dispozițiile art. 127 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 constituie o cerință deontologică aplicabilă tuturor tipurilor de societate și constituie transpunerea la nivelul legii a prevederilor constituționale cuprinse în art. 57 referitoare la exercitarea cu bună-credință a drepturilor și libertăților persoanei.

Mai mult, Curtea reține că reglementarea unor interdicții, în anumite condiții expres și limitativ prevăzute de lege, cu privire la dreptul de vot al acționarilor în cadrul adunărilor generale nu constituie măsuri discriminatorii în defavoarea lor și nici restrângeri ale libertății economice, așa cum consideră autorul excepției, ci reprezintă exclusiv o garanție a asigurării echilibrului între persoane cu interese contrare, prin determinarea cadrului legal de exercitare a drepturilor lor legitime.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 127 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ferma Stupini UTB” — S.A. din Brașov în Dosarul nr. 8.972/62/2009 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.258

din 27 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287¹⁶ alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287¹⁶ alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tinmar Ind” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 04514/99/2009 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.458D/2010.

La apelul nominal se prezintă pentru Autoritatea Națională pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice consilierul juridic Cristina-Diana Cotigă, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent-șef referă asupra faptului că autorul excepției de neconstituționalitate a depus un înscris la dosarul cauzei, prin care arată că renunță la judecarea excepției.

Cu privire la cererea de renunțare la judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului părții prezente și reprezentantului Ministerului Public, care, ținând cont de dispozițiile art. 55 din Legea nr. 47/1992, apreciază cererea formulată ca fiind inadmisibilă.

Curtea, având în vedere dispozițiile art. 14 și 55 din Legea nr. 47/1992, constată că art. 246 alin. 1 din Codul de procedură civilă nu este aplicabil în procedura din fața sa, astfel încât autorul excepției nu poate renunța la judecarea cauzei. În aceste condiții, cererea formulată este inadmisibilă și urmează să fie respinsă ca atare.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât autorul excepției nu motivează pretinsa contrarietate dintre textul de lege criticat și dispozițiile Constituției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 iulie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 04514/99/2009, **Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287¹⁶ alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Tinmar Ind” — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de recurs declarat împotriva Sentinței nr. 458/CA din 10 mai 2010 a Tribunalului Iași.

Autorul excepției menționează doar în mod formal textele constituționale pretins încălcate, fără a arăta în concret în ce constă eventuala contradicție dintre textul criticat și prevederile constituționale invocate.

Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal apreciază că nu sunt fondate criticile aduse dispozițiilor art. 287¹⁶ alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 287¹⁶ alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006, care au următorul conținut: „(3) În cazul admiterii recursului, instanța de recurs, modificând sau casând sentința, va rejudeca în toate cazurile litigiul în fond.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (1)—(3) — *Accesul liber la justiție*, art. 24 — *Dreptul la apărare*, art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, art. 115 alin. (6) — *Delegarea legislativă*, art. 124 alin. (2) — *Înfăptuirea justiției* și art. 129 — *Folosirea căilor de atac*.

Curtea observă că excepția de neconstituționalitate este nemotivată, prin raportare la dispozițiile din Legea fundamentală invocate în susținerea acesteia. În mod constant, Curtea, în jurisprudență sa, de exemplu prin Decizia nr. 804 din 19 mai

2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 432 din 24 iunie 2009, a statuat că simpla enumerare în susținerea excepției a unor prevederi constituționale pretins încălcate nu

este de natură să satisfacă exigențele art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit căreia „Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate.”

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287¹⁶ alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tinmar Ind” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 04514/99/2009 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.402

din 20 octombrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin. (6), art. 142 alin. (3) și art. 172 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin. (6), art. 142 alin. (3) și art. 172 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Carmen-Anne Balaș în Dosarul nr. 12.984/280/2010 al Judecătoriei Pitești — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.136D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 12.984/280/2010, **Judecătoria Pitești — Secția civilă a**

sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin. (6), art. 142 alin. (3) și art. 172 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Carmen-Anne Balaș într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că „prin menținerea în activul legislativ” a prevederilor art. 136 alin. (6), art. 142 alin. (3) și art. 172 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 se perpetuează incoerența legislativă în privința executării silite în materie fiscală, fază în care legea nu prevede „nici obligația unui control asupra executării silite efectuat de instanța de judecată”. Prin urmare, se apreciază că este încălcat dreptul la apărare și la un proces echitabil.

De asemenea, arată că se creează o inegalitate în fața legii între debitor și creditor, pe de o parte, dar și în ceea ce privește tratamentul juridic aplicabil acestora în procedura comună prevăzută de Codul de procedură civilă și în cea specială reglementată de Codul de procedură fiscală.

Judecătoria Pitești — Secția civilă arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, prin raportare strică la condițiile și argumentele aduse de contestatară în sprijinul acesteia, motivat de faptul că prin critica de neconstituționalitate se are în vedere o completare a textelor de lege, soluția legislativă fiind cea care o nemulțumește pe autoarea excepției.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 136 alin. (6), art. 142 alin. (3) și art. 172 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare.

Textele criticate au următorul cuprins:

— Art. 136 alin. (6): „(6) În cazul în care, potrivit legii, s-a dispus atragerea răspunderii membrilor organelor de conducere, în conformitate cu dispozițiile cap. IV din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, și pentru creanțe fiscale, prin derogare de la prevederile art. 142 din Legea nr. 85/2006, executarea silită se efectuează de organul de executare în condițiile prezentului cod.”;

— Art. 142 alin. (3): „(3) În cadrul procedurii de executare silită se pot folosi succesiv sau concomitent modalitățile de executare silită prevăzute de prezentul cod.”;

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin. (6), art. 142 alin. (3) și art. 172 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Carmen-Anne Balaș în Dosarul nr. 12.984/280/2010 al Judecătoriei Pitești — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.503

din 15 noiembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 12 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Acsinte Gaspar	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 12 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Western Gate Residence” — S.R.L. din Craiova în Dosarul nr. 13.896/63/2009 al Tribunalului Dolj — Secția comercială și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.704D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât criticile formulate de autorul acesteia vizează modificarea cuantumului creanței care îl îndreptățește pe creditor să solicite instanței deschiderea procedurii insolvenței debitorului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 13.896/63/2009, **Tribunalul Dolj — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 12 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Western Gate Residence” — S.R.L. din Craiova într-o cauză având ca obiect o cerere de deschidere a procedurii insolvenței.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 124 din Constituție, întrucât creează posibilitatea folosirii procedurii speciale a insolvenței în mod arbitrar, la simpla solicitare a creditorului, pentru o creanță într-un cuantum nejustificat de mic.

Tribunalul Dolj — Secția comercială, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu își exprimă opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 3 pct. 12 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, texte de lege care au următorul conținut: „În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: [...]”

12. *valoare-prag reprezintă cuantumului minim al creanței, pentru a putea fi introdusă cererea creditorului. Acesta este de 30.000 lei, iar pentru salariați, de 6 salarii medii brute pe economie/pe salariat.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 124 — *Înfăptuirea justiției* și art. 126 alin. (1) — *Instanțele judecătorești* din Constituție.

Anterior sesizării Curții Constituționale, Legea nr. 85/2006 a fost modificată prin Legea nr. 169/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 21 iulie 2010. Astfel, prin art. 1 pct. 2 a fost modificat art. 3 pct. 12, astfel:

— Art. 3: „În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: [...]”

12. *valoare-prag reprezintă cuantumului minim al creanței, pentru a putea fi introdusă cererea creditorului. Acesta este de 45.000 lei, iar pentru salariați, de 6 salarii medii brute pe economie/pe salariat.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile cuprinse în Legea nr. 85/2006, supuse unor critici similare, au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate.

Astfel, prin Decizia nr. 1.144 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 19 noiembrie 2008, Curtea a constatat, referindu-se la condițiile în care orice creditor poate introduce cerere pentru deschiderea procedurii de insolvență, că acestea sunt stabilite cu rigurozitate de lege și că introducerea cererii nu duce în mod automat la deschiderea procedurii de insolvență, întrucât cererile introductive care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege nu vor putea produce efecte juridice și vor fi respinse de judecătorul-sindic.

În ceea ce privește critica art. 3 pct. 12 din Legea nr. 85/2006, Curtea, prin Decizia nr. 1.138 din 4 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 15 ianuarie 2008, a stabilit că, „potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul se bucură de atributul exclusiv de a stabili normele privind procedura de judecată, putând institui prevederi speciale în vederea reglementării unor situații deosebite. O situație deosebită o reprezintă și starea de insolvență cauzată de culpa debitorului constând în neplata unei creanțe certe, lichide și exigibile, având un anumit cuantum, într-un termen de 30 de zile și care, sub imperiul celerității specifice soluționării raporturilor comerciale, a impus adoptarea unei proceduri speciale ce are drept scop protejarea patrimoniului debitorului și reîntregirea acestuia, în cazurile în care a fost diminuat prin acte juridice frauduloase, urmărind, în același timp, valorificarea cu eficiență sporită a activelor debitorului, în vederea satisfacerii într-o măsură cât mai mare a creanțelor creditorilor.

Acest mod de reglementare este în perfect acord cu principiul constituțional al egalității în drepturi, care, după cum s-a statuat în numeroase rânduri în jurisprudența Curții Constituționale, nu presupune omogenitate, astfel încât situații diferite justifică instituirea unui tratament juridic diferențiat”.

Întrucât nu au apărut împrejurări noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluția adoptată în precedent, precum și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

De altfel, Curtea constată că, în urma modificărilor aduse prin Legea nr. 169/2010, o parte dintre criticile formulate de autorul excepției au fost înlăturate, legiuitorul mărinț valoarea-prag; astfel, cuantumului minim al creanței necesar pentru a putea fi introdusă cererea creditorului a crescut de la 30.000 la 45.000 lei.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 12 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Western Gate Residence” — S.R.L. din Craiova în Dosarul nr. 13.896/63/2009 al Tribunalului Dolj — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 noiembrie 2011.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.505

din 15 noiembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 227 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Acsinte Gaspar	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 227 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Marcel Olimpiu Gheaja în Dosarul nr. 576/1.371/2009 al Tribunalului Comercial Mureș și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.734D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 1 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 576/1.371/2009, **Tribunalul Comercial Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 227 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale.

Excepția a fost ridicată de Marcel Olimpiu Gheaja într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni pentru dizolvarea unei societăți comerciale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, în lipsa reglementării unor motive bine întemeiate pentru promovarea unei acțiuni de dizolvare a societății comerciale, aceasta se transformă într-o acțiune de șantaj la îndemâna oricărui asociat împotriva majorității asociaților în scopul întreruperii mai multor parteneriate de afaceri, și deci a perturbării activității comerciale. Or, un atare comportament încalcă drepturile și libertățile fundamentale ale asociaților, respectiv dreptul de asociere și libertatea economică. Consideră că legiuitorul a omis să introducă în lege o dispoziție care să prevadă obligativitatea retragerii asociatului din societate și cesionarea părților sociale celorlalți asociați atunci când asociatul își manifestă opțiunea privind dizolvarea societății. Autorul apreciază că recunoașterea unei puteri de intervenție a minorității ține de necesitatea unui control și de amplexarea intereselor ce trebuie garantate, însă aceste puteri trebuie să își găsească limitele în principiul guvernării prin voința majorității.

Tribunalul Comercial Mureș apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că în cazul societăților de persoane, dat fiind caracterul *intuitu personae*, dar și caracterul închis al transmiterii părților sociale, neînțelegerile grave dintre asociați pot avea ca efect blocarea activității societății comerciale. Or, pentru aceste situații, legiuitorul a dat posibilitatea statului, prin judecător, să intervină înainte ca aceste societăți să afecteze în mod iremediabil stabilitatea și siguranța circuitului comercial. Prin urmare,

această intervenție a statului este menită tocmai să garanteze exercitarea dreptului la libertate economică într-un circuit comercial stabil și sigur.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 227 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, texte de lege care au următorul conținut: „(1) *Societatea se dizolvă prin: [...]*

e) hotărârea tribunalului, la cererea oricărui asociat, pentru motive temeinice, precum neînțelegerile grave dintre asociați, care împiedică funcționarea societății.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 40 alin. (1) privind dreptul de asociere și în art. 45 care consacră libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile art. 227 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 31/1990, supuse unor critici similare, au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 896 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 29 iulie 2010, Curtea a constatat că obligația statului ca prin măsurile pe care le promovează să creeze un cadru legislativ care să permită operatorilor economici să își desfășoare activitatea economică în mod liber și neîngrădit nu poate fi

absolutizată întrucât ar crea grave disfuncționalități la nivelul economiei statului și ar putea în final afecta stabilitatea economică a acestuia. Pentru a evita o asemenea situație și pentru a crea un climat de ordine și încredere la nivel economic, din punct de vedere constituțional, statul este îndrituit să adopte măsuri legislative eficiente și energice. Desigur, aceste măsuri în final nu trebuie să aibă ca rezultat tocmai negarea libertății comerțului, ci să se constituie într-un adevărat corolar al acestuia.

În aceste categorii de măsuri se încadrează și dispozițiile legale ce vizează dizolvarea societăților comerciale. Statul, reglementând asemenea măsuri, veghează la securitatea circuitului comercial și, pentru a asigura acel climat de ordine și încredere la nivel economic, a prevăzut eliminarea de pe piață a operatorilor economici care înregistrează grave disfuncționalități la nivel organizatoric și funcțional. Desigur, această măsură nu trebuie privită întotdeauna ca o sancțiune, dovadă că dizolvarea societății comerciale se poate face și ca urmare a realizării obiectului de activitate a acestuia, ceea ce este o consecință firească a epuizării scopului pentru care a fost creată societatea în cauză.

Dizolvarea pe fondul existenței unor neînțelegeri grave între asociați este o măsură extremă ce privește societatea comercială, însă statul a pus la dispoziția asociaților și măsuri alternative, precum retragerea asociatului sau excluderea acestuia. Disfuncționalitățile sociale care nu își pot găsi o rezolvare prin acordul de voință al asociaților pot avea efecte vătămătoare asupra mediului de afaceri în care își desfășoară activitatea societatea, în special asupra partenerilor comerciali, care vor fi afectați de lipsa de previzibilitate a politicii contractuale a societății în cauză. Astfel, Curtea constată că existența unor neînțelegeri grave între asociați constituie un temei justificat pentru a dizolva operatorul economic care nu mai prezintă încredere și stabilitate, dispozițiile art. 227 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 31/1990 având ca scop asanarea circuitului comercial și crearea cadrului favorabil valorificării intereselor celorlalți operatori economici, cărora Constituția le oferă în egală măsură protecție.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, argumentarea și soluția reținute în decizia amintită își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 227 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Marcel Olimpiu Gheaja în Dosarul nr. 576/1.371/2009 al Tribunalului Comercial Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 noiembrie 2011.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.506

din 15 noiembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1, art. 8 alin. (3) și (7), art. 11 alin. (1) lit. a) și b) și art. 33 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Acsinte Gaspar	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1, art. 8 alin. (3) și (7), art. 11 alin. (1) lit. a) și b) și art. 33 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ceda Imobiliare” — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 1.806/33/2009 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.756D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.806/33/2009, **Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1, art. 8 alin. (3) și (7), art. 11 alin. (1) lit. a) și b) și art. 33 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Ceda Imobiliare” — S.R.L. din Cluj-Napoca într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații în anulare împotriva unei decizii civile prin care s-a deschis procedura insolvenței împotriva autorului excepției de neconstituționalitate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, în esență, autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât creează premisa soluționării „unui litigiu de fond” în cadrul unei proceduri sumare, urgente, în care nu se administrează decât proba cu înscrisuri, în faza verificării condițiilor pentru deschiderea procedurii insolvenței, deci anterior deschiderii acestei proceduri, fără respectarea garanțiilor fundamentale ale unui proces echitabil reglementate de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și de jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului.

În ceea ce privește dispozițiile art. 8 alin. (7) din Legea nr. 85/2006, care reglementează o derogare de la dispozițiile unei legi organice, acestea încalcă principiul supremației legii și principiul securității juridice, precum și dreptul la un proces echitabil, întrucât partea care invocă o excepție de neconstituționalitate în cadrul procedurii insolvenței nu poate

beneficia de eventuala declarare a neconstituționalității dispozițiilor criticate, procesul său nefiind suspendat.

Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal apreciază excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, toate criticile aduse de către autor găsindu-și răspuns într-un considerent unic, la care Curtea Constituțională a făcut referire în mod repetat, și anume în specificul procedurii insolvenței care a impus adoptarea unor reguli de procedură speciale, derogatorii de la normele dreptului comun.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 3 pct. 1, art. 8 alin. (3) și (7), art. 11 alin. (1) lit. a) și b) și art. 33 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 3: „În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *insolvență este acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor certe, lichide și exigibile:*

a) *insolvența este prezumată ca fiind vădită atunci când debitorul, după 30 de zile de la scadență, nu a plătit datoria sa față de unul sau mai mulți creditori;*

b) *insolvență este iminentă atunci când se dovedește că debitorul nu va putea plăti la scadență datoriile exigibile angajate, cu fondurile bănești disponibile la data scadenței.”;*

— Art. 8 alin. (3) și (7): „(3) *Recursul va fi judecat de completuri specializate, în termen de 30 de zile de la înregistrarea dosarului la curtea de apel. Citarea părților în recurs se face potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă. În vederea soluționării recursului, se trimit la curtea de apel, în copie certificată de greșierul-șef al tribunalului, numai actele care interesează soluționarea căii de atac, selectate de judecătorul-sindic. În cazul în care instanța de recurs consideră necesare și alte acte din dosarul de fond, va pune în vedere părților interesate să le depună în copie certificată.[...]*

(7) *Prin derogare de la prevederile art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, judecătorul-sindic va putea să nu dispună suspendarea cauzei, în situația în care dispozițiile a*

căror neconstituționalitate se invocă au făcut obiectul cel puțin al unei decizii pronunțate de Curtea Constituțională.

Suspendarea va privi doar cererile care au legătură directă cu reglementarea atacată.”;

— Art. 11 alin. (1) lit. a) și b): „(1) Principalele atribuții ale judecătorului-sindic, în cadrul prezentei legi, sunt:

a) pronunțarea motivată a hotărârii de deschidere a procedurii și, după caz, de intrare în faliment atât prin procedura generală, cât și prin procedura simplificată;

b) judecarea contestației debitorului împotriva cererii introductive a creditorilor pentru începerea procedurii; judecarea opoziției creditorilor la deschiderea procedurii;[...];”;

— Art. 33: „(1) În termen de 48 de ore de la înregistrarea cererii creditorului îndreptățit să solicite deschiderea procedurii insolvenței, judecătorul-sindic va comunica cererea, în copie, debitorului.

(2) În termen de 10 zile de la primirea copiei, debitorul trebuie fie să conteste, fie să recunoască existența stării de insolvență. Dacă debitorul contestă starea de insolvență, iar contestația sa este ulterior respinsă, el nu va mai avea dreptul să solicite reorganizarea judiciară.

(3) La cererea debitorului, judecătorul-sindic îi poate obliga pe creditorii care au introdus cererea să consemneze, în termen de 15 zile, la o bancă, o cauțiune de cel mult 10% din valoarea creanțelor. Cauțiunea va fi restituită creditorilor, dacă cererea lor va fi admisă. Dacă cererea va fi respinsă, cauțiunea va fi folosită pentru a acoperi pagubele suferite de debitori. Dacă nu este consemnată în termen cauțiunea, cererea introductivă va fi respinsă.

(4) Dacă judecătorul-sindic stabilește că debitorul este în stare de insolvență, îi va respinge contestația și va deschide, printr-o sentință, procedura generală, situație în care un plan de reorganizare poate fi formulat numai de către administratorul judiciar sau de către creditorii deținând împreună sau separat minimum 20% din valoarea masei credale și numai dacă aceștia își exprimă intenția de a depune un plan în termenul prevăzut la art. 59 alin. (1), respectiv la art. 60 alin. (2).

(5) Dacă judecătorul-sindic stabilește că debitorul nu este în stare de insolvență, respinge cererea creditorilor, care va fi considerată ca lipsită de orice efect chiar de la înregistrarea ei.

(6) Dacă debitorul nu contestă, în termenul prevăzut la alin. (2), că ar fi în stare de insolvență și își exprimă intenția de a-și reorganiza activitatea, judecătorul-sindic va da o sentință de deschidere a procedurii generale. În cazul în care, din declarația debitorului, făcută până la data pronunțării sentinței, rezultă că acesta se încadrează în una dintre categoriile prevăzute la art. 1 alin. (2) sau a mai beneficiat de reorganizare în ultimii 5 ani anteriori deschiderii procedurii, judecătorul-sindic va pronunța o sentință de deschidere a procedurii simplificate.

(7) Prin sentința de deschidere a procedurii, judecătorul-sindic va dispune administratorului judiciar sau lichidatorului, după caz, să efectueze notificările prevăzute la art. 61.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitoare la supremația legii și a Constituției, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Ulterior sesizării Curții Constituționale, Legea nr. 169/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 21 iulie 2010, a modificat prevederile supuse controlului astfel:

— Art. 1 pct. 1 a modificat art. 3 pct. 1 lit. a), care în prezent are următorul conținut: „a) insolvența este prezumată ca fiind vădită atunci când debitorul, după 90 de zile de la scadență, nu a plătit datoria sa față de creditor; prezumția este relativă.”;

— Art. 1 pct. 12 a modificat art. 8 alin. (3), care în prezent are următorul conținut: „(3) Recursul va fi judecat de complete

specializate, în termen de 10 zile de la înregistrarea dosarului la curtea de apel. Citarea părților în recurs și comunicarea deciziilor pronunțate se fac potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă. Instanțele judecătorești vor transmite actele de procedură în cauză, din oficiu, pentru publicare în Buletinul procedurilor de insolvență. În vederea soluționării recursului, se trimit la curtea de apel, în copie certificată de greșierul-șef al tribunalului, numai actele care interesează soluționarea căii de atac, selectate de judecătorul-sindic. În cazul în care instanța de recurs consideră necesare și alte acte din dosarul de fond, va pune în vedere părților interesate să le depună în copie certificată.”;

— Art. 1 pct. 22 a modificat art. 33 alin. (3), care în prezent are următorul conținut: „(3) La cererea debitorului, judecătorul-sindic îi poate obliga pe creditorii care au introdus cererea să consemneze, în termen de 5 zile, la o bancă, o cauțiune de cel mult 10% din valoarea creanțelor. Cauțiunea va fi restituită creditorilor, dacă cererea lor va fi admisă. Dacă cererea va fi respinsă, cauțiunea va fi folosită pentru a acoperi pagubele suferite de debitori. Dacă nu este consemnată în termen cauțiunea, cererea introductivă va fi respinsă.”

De asemenea, Curtea reține că art. 8 alin. (7) din Legea nr. 85/2006 a fost abrogat de art. IV din Legea nr. 177/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a Codului de procedură civilă și a Codului de procedură penală al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 4 octombrie 2010.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 318 din 14 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 992 din 28 octombrie 2004, Decizia nr. 786 din 7 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 8 ianuarie 2007, și Decizia nr. 1.144 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 19 noiembrie 2008, Curtea a constatat că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale și a respins, ca fiind neîntemeiate, excepțiile de neconstituționalitate.

Cu acele prilejuri, Curtea a statuat că judecătorul-sindic nu reprezintă o instanță extraordinară, ci un complet specializat în cadrul tribunalului.

Referindu-se la condițiile în care orice creditor poate introduce cerere pentru deschiderea procedurii de insolvență, Curtea a arătat că acestea sunt stabilite cu rigurozitate de lege și că introducerea cererii nu duce în mod automat la deschiderea procedurii de insolvență.

Astfel, cererile introductive care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege nu vor putea produce efecte juridice și vor fi respinse de judecătorul-sindic.

De asemenea, Curtea a reținut că toate textele de lege criticate constituie norme de procedură a căror stabilire, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului. În virtutea acestor prerogative constituționale, legiuitorul, în considerarea unor situații deosebite, poate să stabilească și reguli de procedură speciale, derogatorii de la regulile dreptului comun. O situație deosebită o reprezintă și starea de insolvență cauzată de culpa debitorului constând în neplata unei creanțe certe, lichide și exigibile, având un anumit quantum, într-un termen de 30 de zile și care, sub imperiul celerității specifice soluționării raporturilor comerciale, a impus adoptarea unei proceduri speciale ce are drept scop protejarea patrimoniului debitorului și reîntregirea acestuia, în cazurile în care a fost diminuat prin acte juridice frauduloase, urmărind, în același timp, valorificarea cu eficiență sporită a activelor debitorului, în vederea satisfacerii într-o măsură cât mai mare a creanțelor creditorilor.

Cu privire la critica de neconstituționalitate a art. 33 din Legea nr. 85/2006, prin Decizia nr. 1.247 din 18 noiembrie 2008,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 857 din 19 decembrie 2008, Curtea a reținut că „garantarea libertății economice trebuie să aibă loc, în mod egal, pentru toți cei care desfășoară o activitate economică. Astfel, garantarea drepturilor comercianților debitori nu poate aduce prejudicii drepturilor creditorilor. Prin urmare, limitarea exercițiului unor drepturi ale debitorilor care nu și-au exercitat voluntar obligațiile de plată apare ca justificată cu prilejul desfășurării procedurii insolvenței ce urmărește tocmai acoperirea pasivului acestora prin satisfacerea creanțelor creditorilor.

Restrângerea anumitor drepturi ale debitorului nu duce însă la dispariția totală a acelor drepturi. Astfel, debitorul are posibilitatea de a opta între acceptarea soluției cu privire la deschiderea procedurii insolvenței și propunerea unui plan de reorganizare sau contestarea soluției de deschidere a procedurii insolvenței, contestare care însă nu trebuie să tindă spre o simplă tergiversare a cauzei. În plus, chiar dacă va fi respinsă contestația, un plan de reorganizare va putea fi propus de administratorul-judiciar sau de către creditorii. Astfel, [...] legea pune la dispoziție mai multe căi prin care debitorul își poate valorifica drepturile sale, inclusiv prin exercitarea accesului liber la justiție”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1, art. 8 alin. (3), art. 11 alin. (1) lit. a) și b) și art. 33 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ceda Imobiliare” — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 1.806/33/2009 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (7) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 noiembrie 2011.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.507

din 15 noiembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Acsinte Gaspar	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de instanță, din oficiu, în Dosarul nr. 28.606/212/2010 al Judecătoriai Constanța și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.760D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 28.606/212/2010, **Judecătoria Constanța a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată.**

Excepția a fost ridicată, din oficiu, de Judecătoria Constanța într-o cauză având ca obiect o contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale din perspectiva următoarelor argumente:

Somația de plată, reglementată prin Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, are caracter special și presupune o procedură simplificată și accelerată în materia executării creanțelor, derogatorie de la dreptul comun, prin intermediul căreia se urmărește recuperarea într-un timp cât mai scurt a creanțelor certe, lichide și exigibile. Astfel cum Curtea Constituțională a statuat în practica sa, limitarea mijloacelor de probă doar la înscrisuri, completate cu explicații și lămuriri date de părți, a fost determinată tocmai de caracterul special al procedurii, iar, întrucât ordonanța privind somația de plată ce urmează a fi emisă de judecător se va referi doar la obligații de plată a unor sume de bani rezultate din înscrisuri însușite de părți, este justificată cerința ca dovada acestora să se facă prin înscrisuri.

Ordonanța de plată reprezintă o hotărâre judecătorească ce are caracter special și care nu are autoritate de lucru judecat asupra fondului raporturilor juridice dintre părți, iar potrivit art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, cel interesat poate face contestație la executare, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă. Prin contestația la executare debitorul poate invoca apărări de fond împotriva titlului executoriu, cu excepția cazului în care a formulat, potrivit art. 8, cerere în anulare împotriva ordonanței de admitere a cererii creditorului.

În consecință, atunci când nu s-a formulat cerere în anulare, debitorul poate invoca apărări de fond împotriva titlului executoriu, iar dacă aceste apărări sunt întemeiate, titlul executoriu reprezentat de ordonanța de plată va fi desființat.

În situația în care titlul executoriu — ordonanța de plată — hotărârea judecătorească — a fost emis de o instanță superioară în grad celei care judecă contestația la executare, este posibil ca instanța ierarhic inferioară să desființeze hotărârea judecătorească a instanței ierarhic superioare.

Prin urmare, dispozițiile legale criticate acordă posibilitatea exercitării unei căi de atac neprevăzute de lege, respectiv dau posibilitatea desființării unei hotărâri judecătorești a instanței ierarhic superioare de către instanța ierarhic inferioară.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, care au următorul conținut: „*Prin contestația la executare debitorul poate invoca apărări de fond împotriva titlului executoriu, cu excepția cazului în care a formulat, potrivit art. 8, cerere în anulare împotriva ordonanței de admitere a cererii creditorului.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 129 referitoare la folosirea căilor de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, prin Decizia nr. 361 din 12 decembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 19 martie 2003. Curtea a reținut cu acel prilej că teza întâi a art. 10 alin. (2) permite debitorului invocarea, prin contestația la executare, și a unor apărări de fond împotriva titlului executoriu, iar teza a doua a aceluiași alineat exceptează de la exercițiul acestui drept debitorul care a formulat o cerere în anulare împotriva ordonanței de admitere a cererii creditorului. Conform prevederilor art. 8 din aceeași ordonanță, împotriva ordonanței cu somația de plată, emisă de judecător, debitorul poate formula cerere în anulare la instanța competentă pentru judecarea cauzei în primă instanță, care va putea anula ordonanța, situație în care, la cererea creditorului, se va proceda la judecarea în fond a cauzei, în condițiile dreptului comun. Debitorul nemulțumit de ordonanța cu somația de plată poate formula o cerere în anulare la instanța competentă pentru judecarea fondului cauzei în primă instanță. El poate, de asemenea, formula contestație la executare împotriva titlului executoriu, în cadrul căreia are dreptul să invoce și apărări de fond, dacă nu și-a exercitat dreptul de a formula cerere în anulare împotriva ordonanței cu somația de plată. Excepția prevăzută în art. 10 alin. (2) teza a doua din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 este justificată, întrucât aceasta are în vedere situația în care, în lipsa cererii în anulare, debitorul nu a putut invoca apărările de fond.

Printr-o jurisprudență constantă (Decizia nr. 1.092 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 665 din 6 octombrie 2009, Decizia nr. 139 din 21 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 19 martie 2008, sau Decizia nr. 219 din 21 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 2 iunie 2005), Curtea a statuat că dispozițiile actului normativ criticat nu încalcă principiul egalității în drepturi, accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare și nici dispozițiile constituționale referitoare la exercitarea căilor de atac. De asemenea, Curtea a statuat că procedura somației de plată, reglementată prin Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, este o procedură specială în materia executării creanțelor. Legiuitorul are dreptul exclusiv de a reglementa procedura de judecată conform atribuțiilor prevăzute de art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, cu condiția ca nicio normă de procedură să nu contravină vreunei dispoziții constituționale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluția cuprinse în deciziile anterioare își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de instanță, din oficiu, în Dosarul nr. 28.606/212/2010 al Judecătoriei Constanța.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 noiembrie 2011.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.509

din 15 noiembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 și art. 40 alin. (1) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării

Acsinte Gaspar	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 și art. 40 alin. (1) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom Aviation” — S.A. din Otopeni în Dosarul nr. 46.403/3/CA/2007 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.777D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 decembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 46.403/3/CA/2007, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 și art. 40 alin. (1) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării.

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Petrom Aviation” — S.A. din Otopeni într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât stabilesc condiții diferite în ceea ce privește termenele de prescripție și de asemenea stabilesc competența materială a unor instanțe diferite în soluționarea aceluiași spețe.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal apreciază că textele legale criticate sunt conforme cu prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 39 și art. 40 alin. (1) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 28 martie 2002, care au următorul conținut:

— Art. 39: „*Termenul de prescripție pentru introducerea cererii prin care se atacă o operațiune sau un act prevăzut de prezenta lege, de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare, precum și de celelalte legi speciale din domeniul privatizării ori se valorifică un drept conferit de acestea este de o lună de la data la care reclamantul a cunoscut sau trebuia să cunoască existența operațiunii sau actul atacat ori de la data nașterii dreptului, cu excepția cererilor privind executarea obligațiilor prevăzute în contractele de vânzare-cumpărare de acțiuni ale societăților comerciale privatizate, precum și a celor în desființarea acestor contracte cărora li se aplică termenul general de prescripție.*”;

— Art. 40 alin. (1): „*Cererile prin care se atacă o operațiune sau un act prevăzut de prezenta lege, de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare, precum și de celelalte legi speciale din domeniul privatizării ori se valorifică un drept conferit de acestea sunt de competența secțiilor comerciale ale tribunalelor și se judecă de urgență și cu precădere, cu citarea părților.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 — *Egalitatea în drepturi* și în art. 21 — *Accesul liber la justiție*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 39 și art. 40 alin. (1) din Legea nr. 137/2002, prin raportare la critici similare, prin Decizia nr. 690 din 12 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 1 august 2008. Curtea a reținut cu acel prilej că susținerile autorului excepției referitoare la crearea unei situații discriminatorii între diferitele părți este neîntemeiată, deoarece,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 și art. 40 alin. (1) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom Aviation” — S.A. din Otopeni în Dosarul nr. 46.403/3/CA/2007 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 noiembrie 2011.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	435	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.800	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

